

در پشت چار چرخی فرسوده‌ای کسی
خطی نوشته بود:

«من گشته‌ام نبود. تو دیگر نگرد، نیست!»

این آیه‌ی ملال در من هزار مرتبه تکرار گشت و گشت
چشم برای این همه سرگشتنی گریست

چون دوست در برابر خود می‌تشاند مش
تا عرصه‌ی بگو و مگومی کشاند مش

در جستجوی آب حیاتی؟ در بیکران این ظلمت آیا؟
در آرزوی رحم، عدالت، دنیا عشق؟

دوست؟...

مانیز گشته‌ایم

«و آن شیخ با چرا غمی گشت»

آیا تو نیز-چون او- انسانت آرزوست؟

گر خسته‌ای بمان و اگر خواستی بدان

مارا تمام لذت هستی به جستجوست

پویندگی تمامی معنای زندگی است

«هر گز نگرد نیست»

سرزادار مرد نیست

فیدون مشیری

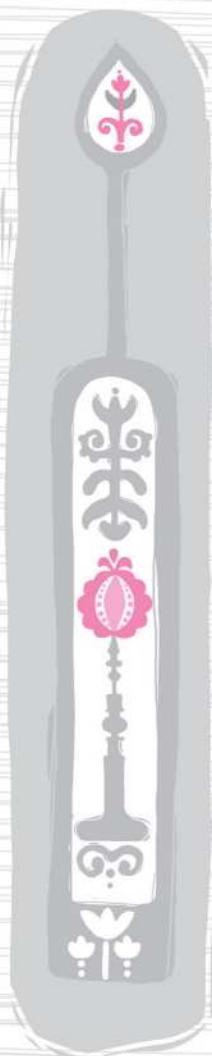
فهرست

۷	درس اول: نیکی
۳۲	درس دوم: قاضی بست
۵۳	درس سوم: در امواج سند
۶۹	درس پنجم: آغازگری تنها
۹۱	درس ششم: پروردۀ عشق
۱۰۶	درس هفتم: باران محبت
۱۲۹	درس هشتم: در کوی عاشقان
۱۵۱	درس نهم: ذوق لطیف
۱۷۳	درس دهم: بانگ جرس
۱۸۷	درس یازدهم: یاران عاشق
۲۰۹	درس دوازدهم: کاوه دادخواه
۲۲۹	درس چهاردهم: حمله حیدری
۲۴۴	درس پانزدهم: کبوتر طوق دار
۲۶۲	درس شانزدهم: قصۀ عینکم
۲۸۰	درس هفدهم: خاموشی دریا
۲۹۴	درس هجدهم: خوان عدل
۳۱۶	آزمون‌های جامع
۳۳۲	پاسخ‌های تشریحی

پاپی یازدهم

ادبیات فارسی

ادبیات غنایی

فصل سوم

درس ششم: پروردۀ عشق - گنج حکمت: مردان و اقی

قلمرو زبانی

واژه‌نامه

سَقْطَى: منسوب به سقط، خُردۀ فروش، فروشنده کالای پست؛ **سَقْطَة:** کالای پست و بی‌ارزش / دشنام / خطا و اشتباہ / رسوابی و فضیحت

عَطَار: دارو‌فروش، عطر‌فروش

غَايَت: نهایت، فرجام، پایان

غَنَا: بی‌نبیازی، توانگری (**غَنَّا:** سرود، نغمه، آوازخوانی، موسیقی)

گَزَافِ كَارِي: بی‌بوده‌گاری، زیاده‌روی

لَكَام: نام کوهی در شهر حمات / بی‌شرم و بی‌حیا

مَجْنُون: دیوانه، شیفتنه، شیدا، شوریده (≠ عاقل، فرزانه)

مَحَرَاب: بالاخانه، صدر (پیشگاه) خانه یا مجلس / جای ایستاندن پیش‌نمای در مسجد

مَعْمَار: سازنده بنا، عمارت‌کننده، تعمیرکننده

مَعيَار: ابزار سنجش و اندازه‌گیری، مقیاس، سنگ

محک

موْسَم: زمان، هنگام، وقت (= موعد) / فصل

مَحَمْل: کجاوه که بر شتر بندند، مهد، گهواره (= هودج)

مَهْد: گهواره (= کجاوه، مَحَمْل، هودج)

جَهَد: کوشش، تلاش، سعی

چَارَهَگَرِي: تدبیر، مصلحت‌اندیشی / جادوگری

مکر، افسون / معالجه، مداوا

حاجَت: احتیاج، نیاز، نیازمندی، ضرورت، آرزو،

امید؛ **حاجَتْمَنَد:** نیازمند

حدِيث: سخن، کلام، گفتار / خبری که از پیامبر و

ائمه نقل می‌کنند. / تازه، جدید، نو / داستان، روایت

خَنِيدَه: مشهور، معروف، نامدار؛ خنیده نامتر

گشتن؛ مشهور شدن؛ پرآوازه‌تر گردیدن

خَامُوش: ساکت، آرام (≠ شلوغ، پرصدای، بی

فروع، بی‌نور (≠ روش)

خَوِيشَان: جمع «خویش»، اقوام و نزدیکان،

خویشاوندان

دَرْمَانَدَن: عاجز و ناتوان شدن، بیچارگی و

ناتوانی، عجز

دوَاضِير: قابل مداوا، قابل درمان

رَايَتُ: پرچم، بیرق، درفش، لوا، عَلَم

رَب: صاحب، خداوند، پروردگار (جمع: ارباب)

زِيانَ كَشِيدَن: کنایه از سخن‌گفتن

سَرْشَتُ: فطرت، آفرینش، طبع (= طبیعت، طینت)

سَرْشَتَن: مایه زدن، خلق کردن، آفریدن (= تخمیر) /

آگشتن و مخلوط کردن

آراستن: آماده کردن، حاضر و مهیا کردن / آماده و مهیا شدن / زینت دادن؛ **محمَل آراستن:** کنایه

از «آمادگی آماده شدن برای حرکت»

آشنايَي: دوستی، انس، الفت، معرفت

اتفاق: همراه و موافق شدن، با هم یکی شدن،

همراهی و همدستی (= معیت)

أوليا: جمع «ولی»؛ صاحبان، دوستداران و یاران،

دوستان خدا، مردان پاک و مقدس، عارفان

بلاغي: منسوب به «بلاغت»، سخنی که به اقتضای

مقام و با فصاحت و شیوه‌ای ادا شود؛ **بلاغت:** شیوه‌ای

و رسایی سخن، فصیح بودن، زبان‌آوری

بيدل: دلداده، عاشق، شیدا / دلتنگ، آزده

پروردَه: پرورش یافته

ذَكْرَه: یادآوری، یادداشت، کتابی که در شرح

حال بزرگان، شاعران، نویسنده‌گان و عارفان نوشته

می‌شود.

تعَمِير: آباد کردن، مرمت کردن، عمارت و آبادانی

توفيق: سازگار گردانیدن، آن است که خداوند

اسباب را موافق خواهش بنده مهیا کند تا خواهش

او به نتیجه برسد. (= موقّتیت، کامیابی)

جمله: همه، همگی (= جملگی) / سراسر، تمامًا

جهانگير: گیرنده عالم، فتح‌کننده دنیا

وازگان مهم املایی

کلمات همآوا و شبہ همآوا

قالب:	شکل، ظاهر، جسم (=هیئت، پیکر، کالبد)	اسیر:	به اسارت در آمده، گرفتار، بُرده	سُقط:	کالای پست و بی ارزش؛ دشنام؛ خطا و
غالب:	غلبه‌کننده، چیره‌شونده، مسلط و چیره	آئیر:	کره آتش / روان / آسمان	اشتباه؛ رسوای	
محمل:	کجاوه‌که بر شتر بندند، گهواره، مهد، هودج	عَصِير:	شراب، افسرة میوه، عصاره و چکیده هر	ثُقَّت:	اعتماد، اعتماد کردن
مهمل:	فروگذار شده، بی کار گذاشته شده؛ بیهوده، کلام بیهوده و بی معنی	عَسِير:	سخت، دشوار، مشکل	صَد:	عدد ۱۰۰
طبع:	آفرینش، سرشت	خویش:	خویشاوند؛ خود، خویشتن	سد:	بستان / حایل و مانع میان دو چیز /
تبع:	پیروی	خیش:	گوا آهن، ایزار شخم زدن زمین	دیواری ضخیم و محکم که برای ذخیره کردن آب یا جلوگیری از ورود آن به جایی بنا می‌کنند.	

کلمات مهم تک املایی

راحت و بیرق	مصلحت‌اندیشی	جهد و سعی	شیوه بلاغی	تذکرۀ الولیا	غایت و نهایت
حل مسئله	فطرت و سرشت	محراب زمین	موسم و موعد	تعمیر و عمارت	اتفاق و معیت

نکات دستوری

شیوه بلاغی

نوعی از شیوه بیان است که در آن برخلاف شیوه عادی که اجزای جمله در جای اصلی خود قرار می‌گیرند، شاعر یا نویسنده، به ضرورت، ترتیب درست اجزای جمله (نهاد، مفعول، متّهم، مستند، فعل و ...) را به هم می‌ریند و مثلاً فعل را بر نهاد و مفعول و ... مقدم می‌سازد.

گفتند به اتفاق یکسر کز کعبه گشاده گردد این در

ترتیب درست اجزا: [آن‌ها] یکسر به اتفاق گفتند که این در از کعبه گشاده گردد.

برداشته دل ز کار او بخت درماند پدر به کار او سخت

ترتیب درست اجزا: بخت، دل ز کار او برداشته؛ [و] پدر به کار او سخت درماند.

«جله‌جایی ضمیر» یا «جهش ضمیر» یکی از انواع «شیوه بلاغی» است. در این نوع، شاعر یا نویسنده، ضمیر را که نقش مفعولی، متّهمی یا مضافق‌الیهی و ... دارد، در جای اصلی خود به کار نمی‌برد.

دریاب که مبتلای عشقم آزاد کن از بـلـای عـشـقـم

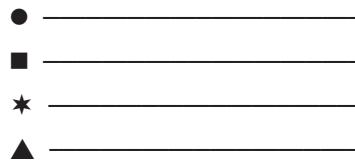
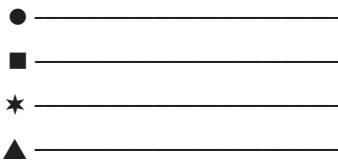
ترتیب درست اجزا: دریاب که مبتلای عشقم؛ م (=من) [را] از بـلـای عـشـقـ آـزادـ کـنـ. (م = من: مفعول)

قلمرو ادبی

مثنوی

یک قالب شعری است که هر بیت آن، قافیه جدّاًگانه دارد و تعداد ابیات آن هم نامحدود است.

نمودار «مثنوی» و طرز قرارگرفتن قافیه در آن:

شاعران در سروdon منظومه‌های داستانی، غالباً از قالب «مثنوی» استفاده می‌کنند؛ ^{نیز} تعداد ایيات آن نامحدود است و از آن جا که هر بیت آن قافیهٔ جداگانه دارد، شاعر می‌تواند از قافیه‌های قبلی هم استفاده کند.

مثنوی‌های زبان فارسی، از نظر محتوا چهار دسته‌اند:

۱) حماسی و تاریخی ^{مانند} «شاهنامه» فردوسی، «اسکندرنامه» نظامی گنجه‌ای

۲) اخلاقی و تعلیمی ^{مانند} «بوستان» سعدی

۳) عاشقانه و بزمی ^{مانند} «لیلی و مجنون» و «حسرو و شیرین» نظامی گنجه‌ای، «ویس و رامین» فخرالدین اسعد گرگانی

۴) عارفانه ^{مانند} «مثنوی معنوی» مولانا جلال الدین (مولوی)، «حديقة الحقيقة» سنایی

آرایه‌های ادبی

چند نمونه از آرایه‌های موجود در متن:

تشییه:

کامروز منم چو حلقه بر در

می‌گفت گرفته حلقه در بر

^۳ مشبه: من / مشبه: حلقه / وجه شبه: بر در بودن / ادات تشییه: چو

بنشاند چو ماه در یکی مهد

فرزند عزیز را به صد جهاد

^۳ مشبه: فرزند عزیز / مشبه: ماه / وجه شبه: در مهد نشاندن / ادات تشییه: چو

مجاز:

محراب زمین و آسمان اوست

حاجتگه جمله جهان اوست

مجاز از «مردم جهان»

کنایه:

شد چون مه لیلی آسمان‌گیر

چون رایت عشق آن جهانگیر

^۳ آسمان‌گیرشدن: کنایه از «مشهورشدن، شهره آفاق شدن»

درماند پدر به کار او سخت

برداشته دل ز کار او بخت

^۳ دل برداشتن بخت از کسی: کنایه از «بدبخت و بینواشدن کسی، نابسامان و آشفته‌شدن کار کسی، بخت برگشتگی کسی»

چون کعبه نهاد حلقه در گوش

آمد سوی کعبه، سینه پرجوش

^۳ حلقه در گوش نهادن: کنایه از «مطیع بودن و اظهار خاکساری کردن»

جناس:

۱) جناس تام (همسان):

کامروز منم چو حلقه بر در

می‌گفت گرفته حلقه در بر

حرف اضافه به معنای «روی»

آغوش، بغل، سینه

هم تواند کرمش داد من مسکین داد

وان که گیسوی تو را رسم تطاول آموخت

حق - عدل فعل از

مصدر «دادن»

فاجعه و پیشامد	سبک مسجع	نظر و دیدن	لطایف غزل	صَباحت و زیبایی	پرتوقّع
منبع بی شایبه	ظرافت و نقل	تحفهٔ غرب	مرض استسقا	مباحث مختلف	تفریح و شادی
بالبداهه و ناگهانی	فروغ و روشنی	جمع اضداد	نقیض و متناقض	انعطاف و نرمی	ذوق لطیف
تأمین زندگی	قیافه و شکل	سهول ممتنع	اقناع‌کننده	پایه عضله	طرافت بهاری
زبان فصیح	مستقر و ساکن	صراحت و سادگی	بُخل و خست	تغییر و تحول	قریحه و استعداد
شیر آغوز	میشاق مؤکّد	فصل ملايم	حرص و آز	حُجره و اتاق	متعصب و غیرتمند
طهارت و پاکیرگی	نقش تبعی	درخور و بسزا	شكل بدیهی		

قلمرو ادبی

آرایه‌های ادبی

متناقض‌نما (تناقض، پارادوکس: Paradox)

• جمع کردن دو صفت یا دو مفهوم متضاد هم به صورت یکجا و همزمان در سخن است، به گونه‌ای که جمع کردن آن‌ها با هم یا نسبت دادنشان به صورت همزمان به یک کس یا یک چیز، از نظر عقلی و منطقی محال باشد و وجود یکی، وجود دیگری را نقض کند.

• شاعر یا نویسنده، دو مفهوم متناقض را چنان هنرمندانه در کلام خود به کار می‌گیرد که با وجود محال و غیرممکن بودنش، زیبا و اقناع‌کننده و پذیرفتی است.

هرگز وجود حاضر غایب شنیده‌ای؟!

• به طور همزمان، حاضر بودن و غایب بودن، امری محال و متناقض نمامست.

بیاکه باد تو آرامشی است طوفانی

کنار نام تو لنگر گرفت کشتی عشق

• به طور همزمان، موجب آرامش بودن و طوفانی (متلاطم) بودن، امری محال و متناقض نمامست.

من که دارم در گدایی گنج سلطانی به دست

کی طمع در گردش گردون دون پرور کنم؟!

• گدا بودن و به طور همزمان، گنج سلطانی در دست داشتن (ثروتمند بودن)، امری محال و متناقض نمامست.

بارها از تو گفته‌ام / بارها از تو / ای حقیقی ترین مجاز! ای عشق! / ای همه استعاره‌ها با تو!

• حقیقی بودن و مجازی بودن به طور همزمان و در آن واحد، امری محال و متناقض نمامست.

این شیخ همیشه شاب، پیرترین و جوان ترین شاعر زبان فارسی ...

• شیخ (پیر) و شاب (جوان) بودن به طور همزمان، امری محال و متناقض نمامست. / پیرترین و در عین حال جوان ترین شاعر بودن، امری محال و متناقض نمامست.

هر چیزی که برخلاف ذات خود عمل کند تناقض است → آتش سرد

• متناقض‌نما (پارادوکس) به دو شکل کلی می‌آید:

۱) **به صورت یک ترکیب متناقض:** **پیشی** دو صفت یا دو مفهوم متضاد هم، به صورت یک ترکیب وصفی یا اضافی با هم جمع می‌شوند؛ مانند: «بحر آتش، حاضر غایب، گویای خاموش، صدای سکوت، شاهان گدا، لباس عریانی، فریاد بی‌صدا، رنگ بی‌رنگی، ساکن روان، مستِ هشیار، درد بی‌دردی، شیخ شاب، اندوه نشاط، دام نجات و ...»

این چنین ساکن روان که منم

کی شود این روان من ساکن؟!

• به صورت یک مفهوم کلی که از بیت یا عبارت دریافت می‌شود.

گفتا اگر بدانی، هم اوت رهبر آید

گفتم که کفر زلفت گمراه عالمم کرد

۳ این که کفر گمراه‌کننده، بتواند رهبر و راهنما باشد، امری محال و متناقض نماست.

۴ تناقض در عالم واقع امکان وقوع ندارد.

تاریخ ادبیات

حسب حال: آثاری است که در آن‌ها نویسنده به شرح زندگی و احوال و خاطرات خود می‌پردازد.

از نمونه‌های مهم حسب حال در ادب فارسی

روزها ^{اثر} محمدعلی اسلامی ندوشن

کتاب «نمونه‌های نثر فصیح فارسی معاصر» ^{ضمون این‌که} اثر ^{اثر} جلال متینی؛ متن «اولین روزی که به خاطر دارم» نوشته «لطفعی صورتگر» که نوعی حسب حال به شمار می‌رود، برگرفته از همین کتاب است.

سعدی شیرازی

شاعر و نویسنده بزرگ قرن هفتم ه.ق.

آثار او ^{عبارت‌اند از} ۱) دیوان اشعار ۲) بوستان ۳) گلستان ۴) مجالس پنج‌گانه

یکی از ویژگی‌های مهم سبک او «سهیل ممتنع بودن» است؛ به این معنی که نثر او از نظر سبک و سیاق نویسنده‌گی آسان به نظر می‌رسد، اما هر کسی نمی‌تواند مانند آن بگوید. سعدی با بهره‌گیری از این شیوه، توانسته است دشوارترین مفاهیم را به ساده‌ترین شکل ممکن بیان کند.

قلرو فکری

مفاهیم برجسته و قرابت معنایی

شرساری از اعطای هدیه ناچیز و بی‌ارزش به دیگری

معلوم می‌کرد که حسین از ناچیزی هدیه خویش شرسار است.

که گل کسی نفرستد به هدیه زی گلشن

بنفسه زی تو فرستادم و خجل ماندم

ز راه بزرگی خود دربیزیر

مر این هدیه خرد را زین حقیر

هستیم اگرچه شرسار از یک گل

بردیم بر دوست نثار از یک گل

توکل داشتن به لطف و عنایت پروردگار و تأثیر آن در زندگی آدمی

او نیز مانند مادرم توکلی داشت که به او مقاومت و استحکام اراده می‌بخشید.

مرا تردد خاطر ز موج دریا نیست

به ناخدای توکل سپردهام خود را

کار ما شاید به اخلاص و توکل بگذرد

گرچه دشوار است کار غم، توکل بر خدا

کشتی ما را خدا از ناخدا دارد نگاه

از توکل می‌توان آمد سلامت بر کنار

چون توکل به اوست، خوش می‌باش

گر نهان می‌روی به ره گرفاش

هر کس عنان به دست توکل سپرده است

صائب، چو موج از خطر بحر ایمن است

به روز دلدونکیت، کار خداست (تفویض؛ و آغاز کردن)

تو کار خویش به فضل خدای کن تفویض

کارهای مشکلش آسان شود

هر که را باشد توکل بر خدا

تسلييم بودن مطلق در برابر مشيّت و تقدير خداوند / رضايتمندي بنده در برابر مقدرات و خواسته‌های خداوند

هر عصب و فکر به منبع بي شابه ايمان وصل بود که خوب و بد را به عنوان مشيّت الهي مي‌پذيرفت.

كه هر چه دوست پسند به جاي دوست، نكوت	مرا جفا و وفا تو پيش يكسان است
كه بر من و تو در اختيار نگشاده است	رضاء به داده بده وز جبين گره بگشای
لذت نيشکر و تيير قضا هر دو يكى است	پيش آن کس که به تسلييم و رضا تن درداد
هر چه دادت خداي، در جان گير	نيك و بد، خوب و زشت يكسان گير
حکم آن چه تو انديشي، لطف آن چه تو فرمابي	در دايرة قسمت، ما نقطه تسلييم
اگر از خمر بهشت است وگر باده مسـت	آن چـه او ريخـت به پـيمـانـه ما نـوشـيدـيم
كه هرچه دوست پـسـنـدـهـمـانـ نـكـوتـمـ	رضـايـ دـوـسـتـ گـزـيـدـمـ بهـ خـودـ چـوـ دـانـسـتـمـ

فراهم بودن زمينه لغزش و يا ارتکاب خطا و گناه / ناگزير بودن از گناه و اشتباه يا انجام کاري که زمينه‌اش فراهم شده

بيابـانـ بـودـ وـ تـابـستانـ وـ آـبـ سـرـدـ وـ استـسـقاـ	بهـ حـرـصـ اـرـشـبـتـيـ خـورـدـ،ـ مـكـيـرـ اـزـ منـ كـهـ بـدـكـرـدـ
سرـخـوشـ آـمـدـ يـارـ وـ جـامـيـ بـرـ كـنـارـ طـاقـ بـودـ	درـ شـبـ قـدـرـ اـگـرـ صـبـوحـيـ كـرـدهـامـ،ـ عـيـيمـ مـكـنـ
دـسـتمـ انـدرـ سـاعـدـ سـاقـيـ سـيـمـينـ سـاقـ بـودـ	رشـتـهـ تـسـبـحـ اـگـرـ بـگـسـسـتـ،ـ مـعـذـورـ بـدارـ
مـسـتمـ وـ انـدـارـهـ جـامـ وـ ايـاغـ (= جـامـ) اـزـ دـسـتـ رـفـتـ	گـرـ سـبوـ درـ مـيـ كـشـمـ،ـ عـيـيمـ مـكـنـ اـيـ هـمـ نفسـ!
زانـ کـهـ درـ آـنـ،ـ عـكـسـ صـورـتـ آـفـرـيـنـ اـفـتـادـهـ بـودـ	گـرـ بـدانـ صـورـتـ،ـ دـلـ وـ دـيـنـ باـخـتـمـ،ـ عـيـيمـ مـكـنـ
مرـغـ جـابـيـ مـرـيـ رـودـ کـاـنـ جـاسـتـ آـبـ وـ دـانـهـايـ	گـرـ اـسـيـرـ خـطـ وـ خـالـيـ شـدـ دـلـمـ،ـ عـيـيمـ مـكـنـ

دل نبـستـنـ بـهـ زـنـدـگـيـ گـذـراـ وـ نـاـپـاـيـدارـ دـنـيـاـيـيـ /ـ تـعـلـقـ وـ وـابـسـتـگـيـ دـاشـتـنـ بـهـ دـنـيـاـ وـ زـنـدـگـيـ دـنـيـاـيـيـ

بهـ اـيـنـ زـنـدـگـيـ گـذـراـ آـنـ قـدـرـهاـ دـلـ نـمـيـ بـسـتـ ...

غـلامـ هـمـتـ آـنـمـ کـهـ دـلـ بـرـ اوـ نـهـادـ	جهـانـ بـرـ آـبـ نـهـادـهـ اـسـتـ وـ زـنـدـگـيـ بـرـ بـادـ
بلـكـهـ آـنـ اـسـتـ سـلـيـمانـ کـهـ زـ مـلـكـ آـزـادـ اـسـتـ	پـيـشـ صـاحـبـنـظـارـانـ،ـ مـلـكـ سـلـيـمانـ بـادـ اـسـتـ
هـرـگـزـ صـدـفـ وـ جـوـودـ پـيـداـ نـشـودـ	تاـ دـلـ زـ عـلـايـقـ جـهـانـ حـرـ نـشـودـ
مـيـ تـوـانـ چـونـ موـ بـرـآـورـدـ اـزـ خـميـرـ عـالـمـ	باـ جـهـانـ آـبـ وـ گـلـ دـلـبـسـتـگـيـ تـبـوـدـ مـراـ
بارـهاـ سـيـلـ تـهـيـ دـسـتـ اـزـ اـيـنـ خـانـهـ گـذـشتـ	دلـ بـيـدارـ مـنـ وـ گـرـدـ تـعـلـقـ؟ـ هـيـهـاتـ!
مفـهـومـ مقـابـلـ:ـ گـرفـتـارـ تـعـلـقـاتـ:ـ تـعـلـقـ وـ دـلـبـسـتـگـيـ دـاشـتـنـ بـهـ دـنـيـاـ وـ زـنـدـگـيـ مـاـيـيـ	زاـنـ زـهـدـ تـكـلـفـيـ بـرـسـتـيـمـ
زاـنـ زـهـدـ تـكـلـفـيـ بـرـسـتـيـمـ	ولـيـ تـعـلـقـ خـاطـرـ نـمـيـ هـلـدـ کـهـ نـشـينـمـ

خـوشـ خـلـقـ وـ بـذـلـهـگـوـ بـودـنـ درـ مـحـفلـ أـنـسـ يـارـانـ

رفـيقـيـ خـوشـ خـلـقـ وـ بـذـلـهـگـوـ،ـ عـنـدـلـيـبـ اـنـجـمـنـ أـنـسـ ماـ مـحـسـوبـ مـيـ شـدـ.

کـهـ آـنـ بـيـ مـشـلـ درـ گـيـتـيـ مـثـلـ شـدـ	چـنانـ درـ بـذـلـهـ گـفـتـنـ بـيـ بـدـلـ شـدـ
بـلـلـ خـوشـنـوـاـيـ بـاغـ جـهـانـ	طـوـطـيـ بـذـلـهـگـوـيـ گـلـشـنـ دـهـرـ

جداییت، زیبایی و ارزشمندی شعر (کلام) سعدی

مرا نخستین بار از طریق سعدی با شعر شاهکار آشنا نمود. سعدی ... از هفتصد سال پیش به این سو، مانند هوا در فضای فکری فارسی زبان‌ها جریان داشته است.

کاو کعبه فضل است و دلش چشمۀ زمز
بیت معمور ادب، طبع بلند تو بُود
به ز گفتار تو بی شائۀ گفتاری نیست
مُلک عالم را مسخر دارد از تیغ زبان
که به دریای سخن، گوهر لفظت یکتاست
با چو شیرین سخنت نخل شکرباری هست؟
طیباتش به گل و لاله و ریحان ماند

از سعدی مشهور سخن، شعر روان جوی
کام جان پرشکر از شعر چو قند تو بُود
بی گلستان تو در دست به جز خاری نیست
هفتصد سال است سعدی شاه اقلیم سخن
به کلام تو بسنجند کلام دگری
سعدیا چون تو کجا نادره گفتاری هست؟
راستی دفتر سعدی به گلستان ماند

گذرا و ناپایدار بودن دنیا و زندگی دنیایی / ناپایدار دانستن خوشی‌ها و ناخوشی‌های دنیا / خوش نبودن به خوشی‌های ناپایدار دنیا و اندوه نخوردن بر ناخوشی‌های آن

به این زندگی گذرا آن قدرها دل نمی‌بست که پیشامد ناگوار را فاجعه‌ای بینگارد و در نظرش اگر یک روی زندگی زشت می‌شد، روی دیگری بود که بشود به آن پناه برد.

که محال است در این مرحله امکان خلود (خلود: بقا)
چو بر صحيفه هستی رقم نخواهد ماند
وین عالم بی ثبات فانی هیچ است
یا وجود و عدمش را غم بیهوده خورند
جای دگر ز پرتوش آفاق با ضیاست

ای که در نعمت و نازی! به جهان غرّه مباش
چه جای شکر و شکایت ز نقش نیک و بد است؟!
ای دل! بد و نیک این جهانی هیچ است
دنی آن قدر ندارد که بر او رشک برند
جایی اگر ز غبیت او تیره شد جهان

علاقه نشان دادن به اشعار اندرزی و تمثیلی به جای ادب غنایی و غزل

حاله‌ام طرفدار شعرهای اندرزی و تمثیلی بود و به غزل و لطایف آن علاقه چندانی نشان نمی‌داد.

درِ درج سخن بگشای بر پند
غزل را در به دست زهد در بند
مفهوم مقابل: علاقه نشان دادن به غزل و غنا به جای اشعار اندرزی و تمثیلی؛ برتری شعر تغزی بر شعر تعلیمی
سخن از مطلب و می‌گو به من ای شوخ، نه وعظ

ساده و قابل فهم بودن کلام / پرهیز از تکلف و آرایش کلام

سعدی که انعطاف جادوگرانه‌ای دارد، آن قدر خود را خم می‌کرد که به حد فهم ناچیز کودکانه من برسد.
خوشبختانه دامنه کلام و معنی به قدر کافی وسعت داشت که ندانستن مقداری لغت، مانع از برخورداری ما نگردد.

بی تکلف بگوییم و نکنیم
سخن‌آرایی و سخن‌دانی
و آبروی دُر، کلام تو ز روانی
به جان تو که در الفاظ تو ساخت جان سخن

پرسش‌های چهارگزینه‌ای

قلمونبانی

۶۹۸- موارد کدام گزینه درست معنی شده‌اند؟

- (ب) (چنبر: حلقه)، (رستن: رها شدن)
 (د) (مدار: دور زدن)، (مرهم: دارو)
 (۳) د، ب
 (۴) ب، ج

(الف) هلا: دورباد)، (روحانی: ملکوتی)

(ج) (آدینه: روز جمعه)، (سیم: نقره)

(۱) د، الف

۶۹۹- در کدام گزینه معنای واژه‌ای نادرست آمده است؟

- (۲) (ملکوتی: معنوی)، (سیمینه: نقره‌ای)
 (۴) (بیعت: پیمان)، (عرش: تخت)

(۱) (منکر: ناباور)، (جوشن: ترگ)

(۳) (طوق: گردن بند)، (التیام: بهبود یافتن زخم)

۷۰- واژه «عرش» در کدام گزینه معنای متفاوت دارد؟

روز و شب جولان همی همواره بر دوران کنند
 به بام عرش خروش افکن ای خروس سحر
 رو بر فراز کنگر عرش آشیانه گیر
 شیخ در خلوت فورفتہ چو مرغ خانگی است

(۱) عرش توست این خاک و افلاك و کواكب گرد او

(۲) زیر ابر سیه در شو ای ستاره صباح

(۳) ای دل آز این خرابه وحشت کرانه گیر

(۴) عرش پروازند رندان همایون فر ز عشق

۷۰- واژه «زخم» در همه گزینه‌ها به جز گزینه معنایی یکسان دارد.

بالم شکست و ماندم مهجور از آشیانه
 ترانه خوانم و از کس ترانه نیوششم
 تا کجا خواباند آن مرگان کافر، تیغ را
 به پیش زخم شمشیر تو باید جان سپر کدن

(۱) اینک شدم چو مرغی کز زخم شست صیاد

(۲) اگر نه بربطم ای جان چرا زخم حبیب

(۳) عالمی چون زخم، آغوش طمع واکرده‌اند

(۴) مرا از زخم شمشیرت نمی‌شاید حذر کردن

۷۰- در کدام گزینه غلط املایی وجود دارد؟

- (۱) صحن بساتین و عرصه زمین چون معلول مستقی عطشان بود، تا حال بدان حال رسید و کار بدان جا کشید که عقل در آن متغير شد و وجود طعام و شراب دشوار.
 (۲) هر کس مفضل و مجمل اختلاف السنه و الون بداند، بشناسد که این عجایب و غرایب که در ترکیب قالب انسان است، در ترتیب هفت آسمان نیست.
 (۳) متابعت هوا سنت متبوع و ضایع گردانیدن احکام خرد طریق مشروع، مظلوم ذلیل و ظالم عزیز، حرص غالب و قناعت مغلوب و عالم غدار بدین معانی شادمان و به حصول این ابواب تازه و خندان.
 (۴) سر ماهیت شمع هنگامه جمع را نشاید تا شمع در خلوت خانه وجود نیفروختند هیچ‌کس را آداب بندگی نیاموختند آن جا که پیش از غالب اشباح بود.

۷۰- در عبارت زیر چند غلط املایی وجود دارد؟

«همان وزیر که به کشتن او مایل بود، گفت: اگر زاغ نمی‌کشید، باری با وی زندگانی چون دشمنان کنید و از غدر و مکر او این مباشد، که موجب آمدن جز مفسدت کار ما و مصلحت حال او نیست. ملک از استماع این نصیحت امتناع نمود و سخن مشیر بی‌نذیر خار داشت.»

- (۱) یک
 (۲) دو
 (۳) سه
 (۴) چهار

۷۰- در همه گزینه‌ها به جز عبارت گزینه غلط املایی وجود دارد.

- (۱) و نیز منزلتی نو نمی‌جویم و در طلب زیادتی قدم نمی‌گذارم که به حرص و گرم‌شکمی منصب شوم.
 (۲) و در آن حوالی مرغزاری بود که ماه رنگ‌آمیز از جمال صحن او نقش‌بندی آموختی و زهره مشکبیز از نسیم اوج او استمداد گرفتی.
 (۳) آن شب که او را وفات رسید، بوموسی غایب بود. گفت: به خواب دیدم که ارش را بر فرق سر نهاده بودم و می‌بردم و تعجب کرم.
 (۴) تکیه اعتماد همه بر هول و قوت و صولت و شوکت خویش نباید کرد که شیران، شجاع و دلیر و خصم‌افکن و زهره‌شکاف باشند.

۵- کدام گزینه فاقد غلط املایی است؟

دایم رمضان وار ربیع و سفر خویش
روزی که قضا باشد و روزی که قضا نیست
اوج قدر تو آسمان توباد
از شوق در نعمات از عشق در لبیم

(۱) از دوره ایام چه گوییم که به ما داشت

(۲) از مرگ حضر کردن دو وقت روا نیست

(۳) گر قضا آسمان بفرساید

(۴) ما مرغ دانه ذات بر طرف آب حیات

۶- در متن زیر چند غلط املایی وجود دارد؟

«صفت عیبجویی و عادت زبان، به ذکر فحشا و منکر دلیل رزالت اصل و لثامت تبع و فرمایگی گرفته‌اند و تو در ستودن صورت حال خویش اسرار کردی تا خود به کجا رسد سرانجام تو را.»

(۴) یک

(۳) دو

(۲) سه

(۱) چهار

۷- در کدام گزینه واژه‌ای که طبق الگوی «بن ماضی + -ه» ساخته شده باشد، وجود ندارد؟

بال شکسته خود بال هماسی مارا
نگاه ماست که بر لاله رنگ و آب افزود
هزار شیوه نیکو که آفریده اوست
که صبح غوطه به خون زد ز خنده‌رویی‌ها

(۱) سر زیر پر کشیدن بهتر ز سرفرازی است

(۲) بهار برگ پراکنده را به هم بریست

(۳) ز شیوه‌های خدا آفرین او پیداست

(۴) به خنده زندگی خویش را مکن کوتاه

۸- در همه گزینه‌ها به جز گزینه صفت مفعولی یافت می‌شود.

باشد ز آه سرد منش صد خط‌هنوز
گر همچو خامه از خط حکم تو سر کشم
آن که بر سوخته ریزند نمک، آن، این است
دل و چشم بدخواه تو کنده باد

(۱) شاخ شکوفه از خطر دی برسست لیک

(۲) رویم چو خامه تار و زبانم بربده باد

(۳) من همی‌گوییم سوز خود و تو می‌خندی

(۴) بر و بوم ما بمر تو فرخنده باد

۹- در همه گزینه‌ها به جز گزینه هر دو نوع صفت «مطلق» و «نسبی» به کار رفته است.

کز غمش عجب بینم حال پیر کناعی
کودک نگفت، جز سخن کودکانه‌ای
ایوان توست شاه‌عالی چو آسمانی
نهاد از ماه زریعن حلقه در گوش

(۱) یوسف عزیزم رفت ای برادران رحمی

(۲) خنید مرغ زیرک و گفتش تو کودکی

(۳) دیدار توست ما را روشن چو آفتایی

(۴) چو شب زلف سیاه افکند برسوش

۱۰- با استفاده از «بن مضارع» مصدرهای ذکر شده، در کدام گزینه می‌توان هر سه نوع «صفت فاعلی» را ساخت؟

(۱) خوردن، شنیدن، ریختن (۲) رفتن، گذشتن، جُستن (۳) تابیدن، پذیرفتن، دویدن (۴) گفتن، دیدن، پرسیدن

۱۱- در چند مورد از مصدرهای زیر می‌توان با ترکیب «بن مضارع + ان» صفت بیانی فاعلی ساخت؟

«شنیدن، سوختن، آموختن، گذاختن، خروشیدن، چشیدن، گریختن، جوشیدن، دویدن، خنیدن، گریستن، رهیدن، شتابتن، دوختن»

(۱) شش (۲) هفت (۳) هشت (۴) نه

۱۲- نوع صفت بیانی به کار رفته در کدام گزینه با سایر گزینه‌ها متفاوت است؟

زین‌سان همه‌کس دل به جهان گذران بست
این همه بیم فراق آن جمله امید وصال
پیکر افسرده‌ام خاکستر صد گلخن است
هر که نازنده به بخت خود و اقبال خود است

(۱) هر موج در این بحر هوسگاه حبابی است

(۲) کرده خو با هجر و نبود وصل را جویا که هست

(۳) سوختم صد رنگ تا یک داغ راحت دیده‌ام

(۴) چون سکندر جگر تشنه ز ظلمات آرد

۱۳- در همه گزینه‌ها «صفت فاعلی» به کار رفته است، به جز

رفتند زکوی تو بدين سوی و بدان سو
دارد همی به پرده غیب اندرون نهان
جاهل همان گزنه است هرچند پیر باشد
سیل چون گشت گران‌سنگ، شتابان گردد

(۱) آنان که نهفتند ز دیدار خوشست رو

(۲) ای آشکار پیش دلت هرچه کردگار

(۳) از طبع سرکه تندي بیرون نمی‌برد سال

(۴) شود از خواب گران بیش سیک‌سیری عمر

^{۷۱۴}- در همه گزینه‌ها به جز گزینه صفت بیانی «فاعلی» و «مفهولی» به کار رفته است.

- عاجز به دست گریه ب اختیار خویش
خوشی برآمد چنان چون سزید
شعله آتش سوزان ز خس و خار افروز
حاجز به دم که به ح می آید، بنام آمد

۱) چون شیشه شکسته و تاک بریده
۲) فرستاده تازان به کابل رسید
۳) گرمتر کرد من سوخته را خشم زبان
۴) چه قدر این قن خشکیده همه ماه داشتک?

(خاچازش، ۱۵)

- ۷۱۵- در همه گزینه‌ها به جز گرینه از بن مضارع همه مصدرها، با افزودن پسوند «ا» می‌توان صفت ساخت.

 - ۱) داشتن، خواندن، گرفتن، شنیدن
 - ۲) زیستن، کندن، خواستن، ریختن
 - ۳) جُستن، رفتی، دیدن، بذرگفتن
 - ۴) دانستن، کوشیدن، گذشتن، رهیدن

(۹۸ هـ)

- ۷۱۶- در کدام گزینه با افزودن پسوند «ا» به بن مضارع آن‌ها، «صفت» ساخته می‌شود؟

- ۷۱۷- نوع کلمات کدام مجموعه با مجموعه‌های دیگر متفاوت است؟

۷۱۸- صفت‌های به کاررفته در عبارت «چه اندوه جان‌کاه و مصیبت سختی بود که اکنون این مرد می‌بایست همه اشیای عزیز را ترک کند و خاک وطن را دادع ایدم، گوید». به ترتیب عبارات اند از:

۱) تعجبی، مفعولی، بیانی، نسبی، اشاره، بیانی، مبهم، ترتیبی، نسبی ۲) پرسشی، مفعولی، اشاره، بیانی، مبهم، ترتیبی، نسبی ۳) تعجبی، مطلق، بیانی، اشاره، مبهم، بیانی، نسبی	۱) تعجبی، مفعولی، بیانی، نسبی، اشاره، بیانی، مبهم ۲) پرسشی، فاعلی، نسبی، بیانی، مبهم، اشاره، بیانی

^{۷۱۹}- تعداد ترکیب‌های وصفی ساخته شده با صفت بیانی در کدام گزینه بیشتر است؟

- گرد این تیر سبک رو تا کجا گردد بلند؟
تا کند سرخوش، نسیم سرد کوهستانی ام
ز رسمش اسم یزدانی کهنه بود و مجدد شد
شکر به کار پر از خنده نهانی دل

۱) همت مردانه ما از دو عالم درگذشت
۲) در میان برف سیمین، آب آتش گون بیار
۳) دلش مرأت روحانی، رخش معبد جسمانی
۴) مخور چو پسته خندان فریب خنده خشک

۷۲۰ در عبارت زیر، به ترتیب چند صفت پیشین و چند صفت پسین وجود دارد؟
 «وہ که چہ پاییز دلنووازی است. این برگ خشک که بر زمین سرد و بی روحش می بینی نوای کدام نی روح بخش رامی نوازد؟ مثل این است که پاییز همه نوا و نعمه اش
 هنر (۹۱)

- ۴) حمله نمایند و هفت شش شنیدند.

^{۷۲۱}- ساخت صفت‌های «ساده، فاعل، مفعول، لیاقت و نسب» به ترتیب د. کدام گزینه آمده است؟

- الف) مکن منع من از رویت که دارم چشم در عالم
 ب) نفس باد صبا مشکفشان خواهد شد
 ج) سپر کردار سیمین بود و اکنون
 د) رنگ شکسته آئینه بی خودی بس است

مناعی دیدنی غیر از رخ زیبا نمی بینم
 عالم پیر دگرباره جوان خواهد شد
 برآمد برق فلک چون نوک چوگان
 یا رب زبان ما نشود ترجمان ما

۹) به طعم نیخ چو پند پندر وینک مفید
به نزد مبطن باطل به نزد داماد

«از این روی در بحث از صور خیال شاعرانه می‌توان به محور عمودی خیال و یا بهتر است بگوییم تخیل شاعر توجه داشت و این یکی از عمدۀ ترین اشیاء نظر شاعر است که شاعر خیال را می‌داند و این از این‌جهت شایسته است.

- 11.5% 6.5% 11.5% 10%

جامعة الملك عبد الله للعلوم والتقنية

- ۱) بهار آمده با کاروان لاله به باغ
 ۲) گرفته بیerryق تابان عشق را بر دوش
 ۳) صدای سم سمند سپیده می‌آید
 ۴) به باسداه، آیه: آسمانه ما

(انسانی ۸۸)

۷۲۴- کدام آرایه‌ها در بیت «ذَرْهَ رَا تا نبُود هَمَّت عَالِيٌّ، حَافِظُ / طَالِبٌ چَشْمَهُ خُورَشِيدِ درخَشَان نَشُود» وجود ندارد؟

- (۱) استعاره و تشبيه (۲) ايهام و تنافق (۳) تشبيه و حسن تعلييل (۴) نغمه حروف و تشخيص

(خارج از کشور ۹۰)

۷۲۵- شاعر در کدام بیت از دو آرایه «اغراق و حسن تعلييل» در بیان خیال خویش، سود جسته است؟

نیکی او روی بدو باز کرد
هنوز می‌پرداز شوق، چشم کوکبها
چه غم از دشمنی مردم نادان ما را؟
چون مه و خورشید جوانمرد باش

- (۱) هر که به نیکی عمل آغاز کرد
(۲) به یک کرشمه که در کار آسمان کردی
(۳) خصمی زشت به آینه چه نقصان دارد؟
(۴) گرم شو از مهر و زکین سرد باش

(هنر ۹۶)

مشتاقم از برای خدا یک شکر بخند (تشبيه - استعاره)
شادی آورد گل و باد صبا شاد آمد (حسآمیزی - جناس تام)
آری به یمن لطف شما خاک زر شود (ايهم تناسب - پارادوکس)
بر بوی تخم مهر که در دل بکارت (حسن تعلييل - اغراق)

۷۲۶- آرایه‌های مقابله کدام بیت، هر دو درست است؟

- (۱) ای پسته تو خنده زده بر حدیث قند
(۲) بسوی بهبود ز اوضاع جهان می‌شنوم
(۳) از کیمیای مهر تو زر گشت روی من
(۴) صد جوی آب بسته‌ام از دیده بر کنار

(ریاضی ۹۶)

بس که به هجر می‌دهد عشق تو گوشمال من»
(۱) کنایه، مجاز، تشبيه، حسن تعلييل
(۲) استعاره، کنایه، جناس، واج‌آرایی

۷۲۷- بیت زیر دارای کدام آرایه‌هاست؟

- «ناله زیر و زار من، زارتر است هر زمان
(۱) استعاره، مجاز، جناس، ايهم
(۳) کنایه، تشبيه، حسن تعلييل، واج‌آرایی

(تهری ۹۶)

چون چنگم ارسازی، چون عودم ارسوزی (ايهم تناسب - حسن تعلييل)
این گریه مستانه شد سرمایه خنده‌دنم (پارادوکس - حسآمیزی)
طالعه طوفانی از هجران طولانی تو (جناس - تضاد)
لؤلؤ اندر بحر و گنج اندر خراب (تلمیح - استعاره)

- ۷۲۸- آرایه‌های مقابله کدام بیت تمامًا درست است؟
(۱) در چنگ آرزویت سوزم چو عود و سازم
(۲) تادر غمت‌گریان شدم، هم شاد و هم خندان شدم
(۳) کی به اقیانوس وصلت دست می‌یابم که هست
(۴) چشمۀ حیوان به تاریکی در است

(ریاضی ۹۶)

چنین در دام غم تا کی به بوی دانه بنشینند؟
بگرفت اشک دیده من رهگزار من
سره بر طرف گلستان ز حیا بنشینند
دوری گمان مبر که بود مانع وصال
وای بر حالت مرغی که در این دام نبود

- الف) دلی کز خمن شادی نشد یک دانه‌اش حاصل
ب) زان رو به کوی دوست گزارم نمی‌فتند
ج) چو تو برخیزی و از ناز خرامان گردی
د) در راه عشق، بعد منازل حجاب نیست
ه) حلقة دام نجات است خم طره دوست
(۱) ب، الف، ه، ج، د (۲) ج، د، الف، ه، ب

(هنر ۹۳)

۷۲۹- آرایه‌های «جناس، مجاز، حسآمیزی، کنایه، حسن تعلييل» به ترتیب در کدام ایيات یافت می‌شود؟

قاتل ما بر اسیران تنند می‌راند فرس
گرچه با پیر و جوان چون شکر و شیر شدیم
گردی ز دل مدعیان رفتیم و رفتیم
از غم من کوه می‌نالید و هامون می‌گریست
خود دست به خون من، هم ترنکنی دانم

- الف) ریخت خون خلق و می‌سازد به جولان پیمایل
ب) کس ندیدیم که تلخی نشانیدیم از او
ج) از کوی تو چون باد برآشتم و رفتم
د) سیل در هامون، صدا در کوه، می‌دانی چه بود؟
ه) گر کشتنی ام باری هم دست تو و تیغت

(۴) ج، ب، ه، د

(۳) ج، ب، ه، د

(۲) الف، ه، ب، ج، د

(۱) الف، ب، د، ه، ج

۹۱۶- مفهوم نوشته شده در مقابل کدام گزینه نادرست است؟

به هم حمله کردند باز از دو سو (خستگی ناپذیری)
بود سهمگین جنگ شیر و پلنگ (سختی جنگ)
همه رزمگه کوه فولاد گشت (تیونمندی پهلوان)
که شد طالب رزم آن ازدها (شجاعت)

- ۱) چو ننمود رخ شاهد آرزو
- ۲) فلک باخت از سهم آن جنگ رنگ
- ۳) چو آن آهینه کوه آمد به دشت
- ۴) به جز بازوی دین و شیر خدا

۹۱۷- مفهوم کدام گزینه با مفهوم بیت زیر قرابت ندارد؟

فعل من بر دین من باشد گواه
که پر شود مگرش خاک بر سر انبارند
دل را ز غرور نفس پرداخته‌ای
که غباری ز جهان بر دل افگارش نیست
هم شوق او کاسد کنم هم ساق شیطان بشکنم

- «شیر حق نیست تم شیر هوا
- ۱) طمع مدار ز دنیا سر هوا و هوس
 - ۲) ای بنده اگر تو خواجه بشناخته‌ای
 - ۳) نفس پاک از آن سینه طلب کن صائب
 - ۴) بر نفس دون غالب شدم چون من به تأیید خدا

۹۱۸- مفاهیم «اخلاص عمل، شدت و سختی جنگ، ترس، عصبانیت و ابهت» به ترتیب از کدام ایات دریافت می‌شود؟

بود سهمگین جنگ شیر و پلنگ
که شد ساخته کارش از زهر چشم
بخایید دندان به دندان کین
بینداخت شمشیر را شاه دین
تن هر دو شد از نظر ناپدید

- الف) فلک باخت از سهم آن جنگ رنگ
- ب) چنان دید بر روی دشمن ز خشم
- ج) بیفسرده چون کوه پا بر زمین
- د) به نام خدای جهان آفرین
- ه) زبس گرد از آن رزمگه برمدید

۴) ج، الف، ب، د ۳) ج، ه، الف، ب ۵) د، ب، ج، الف، ه

۹۱۹- مصراع «فعل من بر دین من باشد گوا» با کدام گزینه قرابت مفهومی ندارد؟

ایزد از بهر عمل کرد تو را وعده ثواب
رسته شدی از تن غذار خویش
آنک حق باشد گواه او را چه غم
دو صد گفته چون نیم کردار نیست

- ۱) قول را نیست ثوابی چو عمل نیست بر او
- ۲) قول و عمل چون به هم آمد بدانک
- ۳) گفت از اقرار عالم فارغ
- ۴) بزرگی سراسر به گفتار نیست

۹۲۰- معنای چند کلمه در مقابل آن نادرست آمده است؟

(یکایک: ناگهان)، (خوالیگر: طباخ)، (سهم: ترس)، (زیان: خشمگین)، (امتناع: مانع شدن)، (ترگ: لباس جنگی)، (گرزه: کوپال)، (نوند: اسب دورنگ)،
(گیهان خدیو: خدای جهان)، (خلد: جاودانگی)

- ۱) یک
- ۲) دو
- ۳) سه
- ۴) چهار

۹۲۱- واژگان کدام گزینه تماماً مترادف نیستند؟

۱) (گرزه و کوپال)، (غو و غریو)، (درفش و بیرق)، (مکر و دستان)
۳) (بیم و دریا)، (اکسیر و کیمیا)، (زنگ و درای)، (منش و خصلت)

۹۲۲- معنای چند واژه در مقابل آن نادرست آمده است؟

(پیبدن: بی قراری)، (ضرب: کوفتن)، (کاهله: سستی)، (منزه: خوش و خرم)، (بردمیدن: خشمگین شدن)، (زال: پیر سفیدمومی)، (مجد: بزرگی)، (دستان: نیرنگ)، (سپهبد: فرمانده)، (سپردن: زیر پا گذاشتن)

- ۱) یک
- ۲) دو
- ۳) سه
- ۴) چهار

۹۲۳- واژه‌های «پایمرد، ترگ، یکایک، کیش» در کدام گزینه درست معنا شده است؟

۱) دستیار، کلاه‌خود، ناگهان، آبین
۳) شافع، خفتان، به ترتیب، دین
۲) مقاوم، نیزه، اتفاقی، مذهب
۴) خواهشگر، خودجنگی، یکباره، آبین

۹۲۴- در کدام گزینه معنای واژه‌ای نادرست است؟

- (۲) (دستان: نیرنگ)، (لافزدن: خودستایی)
 (۴) سپردن: زیر پاگداشتن)، (خوالیگر: آشپز)

۹۲۵- معنی چند واژه در کمانک مقابله آن نادرست است؟

(دزم: خشمگین)، (درفش: بیرق)، (خدیو: خدا)، (پشت پا: ساق پای)، (غو: نعره)، (نوند: اسب)، (محض: حاضر شدن)، (گُزه: خشمگین)، (مہتر: سور)، (خجسته: شاد)

- (۴) چهار (۳) سه (۲) دو (۱) یک

۹۲۶- در متن زیر چند غلط املایی وجود دارد؟

«دمنه گفت: فرمان ملک راست، اما هرگاه که این غذار مکار بباید آمده و ساخته باید بود تا فرصتی نیابد و اگر بهتر نگریسته شود خبث عقیدت او در تلغت کز و صورت نازیبایش مشاهدت افتد و پوشانیدن آن بر اهل تمیز متعدد.»

- (۴) چهار (۳) سه (۲) دو (۱) یک

۹۲۷- در متن زیر املای کدام واژه غلط است؟

«و تو ای دمنه در عجز رای و خبث ضمیر و غلبه حرص و ضعف تدبیر، بدان منزلتی که زبان از تقریر آن قاسر است و عقل در تصویر آن حیران و فایده مکر و حیلت تو مخدوم را این بود که می‌بینی و آخر و بال تبعت آن به تو رسد.»

- (۴) تبعت (۳) قاسر (۲) حرص (۱) خبث

۹۲۸- کدام گزینه فاقد غلط املایی است؟

خونش بریخت ابروی همچون کمان دوست
 نم ابر و دم باد و تف برق و قو تندر
 به خوان نعمت او هشت روضه خالیگر
 پنداری در حرب هفت خوانم

(۱) خصمی که تیر کافرش اندر قضا نکشت

(۲) فرو بگرفته گیتی را به باغ و راغ و کوه و دار

(۳) به کاخ شوکت او هفت پرده شادروان

(۴) از واقعه جور هفت گردون

۹۲۹- در گروه واژگان زیر، چند غلط املایی وجود دارد؟

«غو و غریو، الحاج و اصرار، خوالیگر و آشپز، تپیدن و اضطراب، قضا و پیکار، منزه و بی عیب، توجیح کنندگان حکومت، محضر و استشها دنمه، دندان خوابیدن،
 غضنفر و هژبر، صوفار و تیر، اخلاص عمل، دغل و حیله، منش خبیث»

- (۴) پنج (۳) چهار (۲) سه (۱) دو

۹۳۰- کدام گزینه بیت زیر را کامل می‌کند؟

.....اندر خاک خود چوناندر بوستان

(۱) خوار - خار (۲) خوار - خوار

۹۳۱- کدام گزینه درست است؟

- (۲) «حمله حیدری» در قالب قصیده و اثر باذل مشهدی است.
 (۴) «شاهنامه» فردوسی اثر حماسی و در قالب چهارپاره است.

(۱) «چشممه روشن» به نظم و اثر غلامحسین یوسفی است.

(۳) «روضه خلد» اثر مجذ خواهی به نظم و نثر است.

۹۳۲- در کدام گزینه اغراق به کار نرفته است؟

کند زار نفرین بر افراسیاب
 به گیتی سوم خسرو تاجور
 تا بوسه بر رکاب قزل ارسلان زند
 هوا را به شمشیر گریان کنی

(۱) به مرگ سیاوش سیه پوشید آب

(۲) بزرگ است و هوشمنگ بودش پدر

(۳) نه کرسی فلک نهد اندیشه زیر پای

(۴) به تنهای یکی گور بربان کنی

۹۳۳- توالی ایات زیر به لحاظ داشتن آرایه‌های «تشبیه، استعاره، مجاز، جناس، ایهام» کدام است؟

- وین نه تبسم که معجز است و کرامت
 که جوشنش چرم پلنگ آمده است
 به جز از عشق تو باقی همه فانی دانست
 این پند سیاه بخت فرزند
 دست دعا برآرم و درگردن آرمت

(الف) این که تو داری قیامت اسست نه قامت

(ب) زدیانه‌نگی پدید آمده است

(ج) عرضه کردم دو جهان بر دل کارافتاده

(د) ای مادر سرس پید بشنو

(ه) محراب ابرویست بنما تا سحرگاهی

- (۴) هـ ج، بـ، جـ، دـ، الفـ، بـ

- (۳) الفـ، بـ، جـ، دـ

- (۲) هـ، الفـ، جـ، دـ

- (۱) هـ، دـ، الفـ، جـ

آزمون‌های جامع

آزمون جامع ۱

(ریاضی ۹۱)

۴) ج، ب

۳) ب، ه

۱۲۵۵ - تمام معانی مقابله کدام واژه‌ها، درست است؟

ج) متنقق: موافق، همگرا	ب) مؤکد: تأکید شده، استوار
ه) محظوظ: پنهان، مستور	د) تمکن: توانگر، ثروت
۴) ج، ب	۳) ب، ه
۲) ب، د	۱) الف، ه

(تهری ۹۱)

- ۲) توقيع: فرمان، مهر کردن، نامه کوتاه
۴) مقرّر: معلوم، تعیین شده، اقرارکننده

۱۲۵۶ - در کدام گزینه، همه معانی مقابله واژه، درست است؟

- ۱) حرب: نزاع، شمشیر، نیزه
۳) غیرت: رشک بردن، حمیت، تعصب

(انسانی ۹۱)

- ۴) اقبال، فایق، التهاب، سُبک

۳) اعزاز، شایق، التهاب، مجرد

(انسانی ۹۱)

یکی گریز سازند ما را گران
زر وام کردم از رخ و خاتم بساختم
عاشقانش در طلب زین روی جان‌ها باختند
بدسگلان را بسووز و نیک‌خواهان را بساز

۱۲۵۷ - واژه‌های «گرامیداشت، آرزومند، زبانه و شعله آتش، صرف» به ترتیب، معانی کدام واژه‌هایست؟

- ۱) اعزاز، شایق، التهاب، مجرد

(هنر ۹۱)

- ۲) متحیر شدن، ناپسندی، حماقت و فرومایگی، زیبایی
۴) متعجب کردن، زشت، حماقت و فرومایگی، خوب‌رویی و سفیدی رنگ انسان

(انسانی ۹۱)

- ۲) ستگ و عظیم، حلقه و طوق، تلپیس و نیرنگ
۴) ثقت و اعتماد، طاعنان و عیب‌جویان، تلمذ و شاگردی

(زبان ۹۱)

- ۲) خوش‌الجان، مهمل و مهد، مطروب و نوازنده
۴) حماسه ستگ، صلت و بخشش، صفیر و آواز

(انسانی ۹۱)

که شاه از مستمندان یاد کرده است
نه جرم تشنه و نه جرم آب است
گلستانی به تاراج چمن شد
به کام دشمنان ناکام بودن

۱۲۵۸ - معنی «ساختن» در کدام بیت متفاوت است؟

- ۱) بیارید داند آهنگ ران
۲) دیدم که ملک فقر من از ملک جم به است
۳) کیمیای عشق او از خون دل‌ها ساختند
۴) دوستان و دشمنان را آب و آتش فعل باش

۱۲۵۹ - معنی واژه‌های زیر به ترتیب، کدام است؟

«فروماندن، کراهیت، سبک‌سری، صباحت»

(انسانی ۹۱)

- ۱) متعجب شدن، زشتی، آزاداندیشی، خوب‌رویی

(انسانی ۹۱)

- ۳) متحیر کردن، ناپسندی، آزاده‌خواهی، شراب صحبت‌گاهی

(انسانی ۹۱)

۱۲۶۰ - در کدام گروه واژه‌ها، غلط املایی وجود دارد؟

- ۱) صنف و گونه، افراط و تفریط، محوطه و صحن
۳) متلائی و درخشنان، هرب و نزاع، خوالیگر و طباخ

(زبان ۹۱)

۱۲۶۱ - در کدام گروه واژه‌ها، غلط املایی مشهود است؟

- ۱) نثر فصیح، خطوه و گام، بذله‌گو و شوخ‌طبع
۳) طوع و رغبت، مواجب سیاست، رشحه و قطره

(انسانی ۹۱)

هر روز خاطر با یکی ما خود یکی داریم و بس «
ب) یک مسند در بیت وجود دارد.
د) در بیت یک صفت مبهم به چشم می‌خورد.

۴) ج، د

۱۲۶۲ - در همه ابیات واژه‌ای یافت می‌شود که «هم آوا» دارد؛ به جز

- ۱) کدامین طالع این امداد کرده است
۲) اگر در هم شوی بس ناصواب است
۳) تفرج را سوی سرو و سمن شد
۴) اسیر محنت ایام بودن

(انسانی ۹۱)

۱۲۶۳ - با توجه به بیت زیر، کدام موارد کاملاً درست است؟

«گیرند مردم دوستان، نامهربان و مهربان

(انسانی ۹۱)

- الف) در بیت دو «واو» عطف وجود دارد.

(انسانی ۹۱)

- ج) در بیت یک نقش تبعی یافت می‌شود.

(انسانی ۹۱)

- ۱) الف، ب

۲) الف، ج

(انسانی فارج از کشور ۹۸)

۱۲۶۴ - آرایه‌های «استعاره، مجاز، حس‌آمیزی، اسلوب معادله و ایهام» به ترتیب، در کدام ایيات آمده است؟

خون تیره شده است آب سرم
یادم کنی که این دم دور از تو ناتوانم
مرغ بی‌هنگام را تیغ اجل گوید جواب
در دبستان تو شیرین سخنی نیست که نیست
پرده بر چشم بد ایام می‌بندیم ما

۴) ه، ب، د، ج، ب

۳) ه، الف، د، ج، ب

(انسانی فارج از کشور ۹۸)

این نه هاله است که برگرد قمر گردیده است
ساده لوحی که به خورشید تو را سنجیده است
گل بی‌درد به روی که دگر خندیده است؟
هرکه را فکر سر زلف به هم پیچیده است

(انسانی فارج از کشور ۹۸)

چو در محبت شیرین هلاک شد فرهاد»

۴) تلمیح، حسن تعلیل

۳) اغراق، تشخیص

(انسانی فارج از کشور ۹۸)

؟

در کدام ایيات است؟

ز شرم عارض او هاله بست بر رخ ماه
تا بینیم چه از آب برون می‌آید
دیده‌امید من در ره فردای اوست
کی آن قدر تطاول با آشنا توان کرد

۴) د، ب، ج، الف

۳) د، ب، الف، ج

(انسانی فارج از کشور ۹۸)

؟ در کدام ایيات با توجه به آرایه‌های «ایهام تناسب، حسن تعلیل، استعاره و حس‌آمیزی»، در کدام گزینه درست است؟

عشق می‌داد مرا بال و پری بهتر از این
که پنداش شراب لاله رنگ است
سماع بلبل شیرین کلام خواهد بود
آباد دلی کز غم دلدار خراب است

۴) د، ب، الف، ج

۳) د، الف، ب، ج

(انسانی ۹۸)

؟ در کدام ایيات یافت می‌شود؟

هجر باشد وصل اگر دلها به هم پیوسته است
دارد اگر وجود، شراب شبانه است
دود خشک شمع ریحان تر پروانه است
ناخن تنها برای پشت سر خاریدن است

۴) د، ج، ب، الف

۳) د، ب، الف، ج

(انسانی ۹۸)

؟

از آثار چه کسانی است؟

۲) حسن حسینی، رسول پرویزی، جلال متینی

۴) حسن حسینی، نادر ابراهیمی، اسلامی ندوشن

الف) آب صافی شده است خون دلم

ب) اکنون سزد نگاراً گر حال من بپرسی

ج) حرف بیجا غافلان را غوطه در خون می‌دهد

د) بلبل و طوطی و قمری همه نالان تواند

ه) نه ز خامی نقش‌ها را خام می‌بندیم ما

۱) الف، ه، د، ج، ب

۲) ب، الف، ج، ه، د

۱۲۶۵ - کدام بیت، فائق «تشبیه» است؟

۱) ماه از شرم عذار تو حصاری شده است

۲) غافل از خال و خط و زلف و دهان تو شده است

۳) شور مرغان چمن حوصله سوز است امروز

۴) تا قیامت گرهش بازنگردد چون خال

۱۲۶۶ - بیت زیر، فائق کدام آرایه‌های ادبی است؟

«به خون لعل فرورفت کوه سنگین دل

۲) مجاز، جناس

۱) تشبیه، کنایه

۱۲۶۷ - ترتیب آرایه‌های «جناس، تشبیه، حسن تعلیل و پارادوکس» در کدام ایيات است؟

الف) زرشک قامت او ناله خاست از دل سرو

ب) کشتنی عقل فکنده به دریای شراب

ج) شادی امروز دل از غم رویش رسید

د) بیگانه رحمت آورد بر زحمت دل ما

۱) ب، الف، ج، د

۲) ب، د، الف، ج

۱۲۶۸ - ترتیب قرارگرفتن ایيات با توجه به آرایه‌های «ایهام تناسب، حسن تعلیل، استعاره و حس‌آمیزی» به ترتیب، در کدام ایيات با توجه به آرایه‌های «ایهام تناسب، حسن تعلیل، تشبیه، حسن آمیزی» در کدام گزینه درست است؟

الف) بام آن کعبه مقصود بلند است ای کاش

ب) از آن از اشک خالی نیست چشم

ج) چو سرو، میل چمن کن که صبح دم در باغ

د) هشیار سری کز می سودای تو مست است

۱) ج، الف، ب، د

۲) ج، ب، د، الف

۱۲۶۹ - آرایه‌های «اسلوب معادله، تلمیح، تشبیه، حسن آمیزی» به ترتیب، در کدام ایيات یافت می‌شود؟

الف) وصل، هجران است اگر دلها زیکر یگردید جداست

ب) آبی که زندگانی جاوید می‌دهد

ج) نیست پروا عاشقان را از نگاه تلخ یار

د) از تهی مفری است امیدگشاد از ماه عید

۱) ج، ب، الف، د

۲) ج، ب، د، الف

۱۲۷۰ - «هم صدا با حلق اسماعیل، سه دیدار و روزها» به ترتیب، از آثار چه کسانی است؟

۱) رسول پرویزی، نادر ابراهیمی، مجید واعظی

۳) مجید واعظی، جلال متینی، اسلامی ندوشن

پاک تشریفی

ادبیات فارسی

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) ورقی چند (چند ورق)
- (۲) کاری چند (چند کار)
- (۴) دیگر بار (بار دیگر)

۲۰ فعل «شد» در هر دو مصراع گزینه (۱) به ترتیب در معانی «رفت» و «گشت» (= فعل استنادی «شد») به کار رفته است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۲) فعل «شد» در هر دو مصراع، فعل استنادی از مصدر «شدن» و معادل «گشت» است.
- (۳) فعل «شد» در هر دو مصراع، به معنای «مُرد، از دنیا رفت» است.
- (۴) هر دو فعل «شد» در مصراع اول، فعل استنادی از مصدر «شدن» و معادل «گشت» است.

۲۱ فعل‌های مصدر «گرفتن» در بیت‌های «الف» و «د»، در معنای «ایرادگرفتن» و «مؤاخذه کردن» به کار رفته است؛ اما در بیت «ب» به معنای «شروع شدن» و در بیت «ج» به معنای «انتخاب کردن، اختیار کردن» است.

۲۲ فعل «شد» به عنوان ردیف در بیت گزینه (۲) در معنای «رفت، از دست رفت» به کار رفته است، اما در سایر گزینه‌ها، فعل استنادی و معادل «گشت» است.

۲۳ گردی (در بیت سؤال): منصرف شوی، برگردی / نگردم در بیت گزینه (۱): منصرف نشوم، برنگردم

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۲) گردد → شود (فعل استنادی)
- (۳) بگردید → دگرگون شد
- (۴) بگردی → تغییر می‌کنی

۲۴ معنای مصدر «ساختن» در سایر گزینه‌ها:

- (۱) نواختن آهنگ
- (۲) مدارا و سازگاری کردن
- (۴) اندیشیدن و تدبیر کردن

۲۵ واژه «دیگر» در ایيات گزینه‌های (۲)، (۳) و (۴) به ترتیب صفت

مجهب برای واژه‌های «عالم»، «حلقه»، «پی» و «بار» است، اما در بیت گزینه (۱) به عنوان قید به کار رفته است.

۲۶ واژه‌های «این» و «هزار» به عنوان صفت پیشین در جای اصلی خود قرار گرفته‌اند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

در گزینه‌های (۱)، (۳) و (۴) به ترتیب صفت‌های «چند»، «سه‌چار» و «چهل» در ترکیب‌های «قفسی چند»، «سالی سه‌چار» و «سالی چهل» در جای خود قرار نگرفته‌اند.

۱ معنی درست واژه:

زنخدان: چانه

۲ قربن: یار، همم، همسر، همنشین، نزدیک

اقبال: روی‌آوردن، نیکبختی، سعادت، پیش آمدن، سعادتمد شدن

قوت: خوراک، غذا، رزق روزانه، روزی، خورش به اندازه قوام بدن

نژند: خوار و زبون، اندوهگین

۳ تیره‌رایی: بداندیشی، گمراهی

۴ نژند: خوار و زبون، اندوهگین

۵ احسان: بخشش کردن، نیکی کردن

۶ بخشایش: «چشم‌پوشی از گناه» است.

۷ ادب‌بار: بدبختی / حلاوت: شیرینی / نژند: خوار، زبون

۸ واژه‌هایی که غلط معنی شده‌اند:

بخشایش: عفو کردن / صنع: ساختن، آفریدن

۹ شوریده‌رنگ: آشته‌حال

۱۰ کلمه «هوش» در بیت به معنی «مرگ» و در سایر گزینه‌ها در معنای «زیرکی و هوشیاری» به کار رفته است.

۱۱ واژه «چنگ» در گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴) به معنای «پنجه دست» و در گزینه (۳) «نوعی ساز و آلت موسیقی» است.

۱۲ واژه «فرمودن» در گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴) در معنای «دستوردادن، حکم‌کردن» و در گزینه (۳) در معنای «گفتن» به کار رفته است.

۱۳ واژه «بار» در گزینه (۴) در معنای «پشتواره، آن‌چه بر پشت حمل می‌کنند»، اما در سایر گزینه‌ها در معنای «اجازه و رخصت» است.

۱۴ معنی فعل «گذشتن» در سایر گزینه‌ها:

۱۵ بخواست → بخاست (۲) غرض → قرض (۳) گذارد → گزارد

۱۶ فراغ → فراق

۱۷ غزا → قضا

۱۸ فراغ → فراق

۱۹ غلط‌های املایی: بگذارده باشی، برخواهد خواستن، بحر

برخواهد خواستن («خاستن» در اینجا به معنای «بلند شدن» است).

بگذارده باشی (ادا کرده باشی)، بحر (بهار، برای)

معانی مختلف «گزاردن / گذاردن»:

گزاردن: ادا کردن - انجام دادن - اجرا کردن - بیان کردن - تعبیر کردن

گذاردن: قرار دادن - تأسیس کردن - رها کردن - اجازه دادن

۲۰ واژه «چند» بدون همراهی با اسم به کار رفته است و صفت محسوب نمی‌شود؛ بلکه ضمیر پرسشی است.

۱ برسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) گفته آمد (۲) دیده شد
 (۳) تضمن (نیل زیرمجموعه رنگ است)
 (۴) آموخته شد
- ۱ نیل - رنگ ۲ تضمن (نیل زیرمجموعه رنگ است)
 ۳ رابطه معنایی واژه‌ها عبارت است از:
 ۴ تضاد: عاشق که سیر گشت ز خود گرچه گرسنه است
 کوئین لقمه‌ای شد و او در دهان نکرد
 ۵ ترادف: اختلافی که هست در نام است
 ورنه سیروز بی‌گمان ماهی است
 (بی بردن به معنی ماه از ترادف)
 ۶ تناسب: سوز دل بین که ز بس آتش اشکم دل شمع
 دوش بر من ز سر مهر چو پروانه بسوخت
 (شمع - پروانه)
 ۷ تضمن: ایام را به ماهی یک شب هلال باشد
 وان ماه دلستان را هر ابرویی هلالی
 (ایام - ماه)

- ۸ بیت تلمیح دارد به داستان «سخن گفتن حضرت عیسی (ع) در زمان شیرخوارگی و نوزادی (در گهواره) با مردم» و روزه سکوت گرفتن حضرت مریم در آن روز / بیت ۴ تشبیه دارد:

- ۹ غنچه چون عیسی گل چون مریم مهر خاموشی (تشبیه خاموشی به مهر)، مهد شاخ (تشبیه شاخ (شاخ) به مهد (گهواره))
 برسی سایر گزینه‌ها:

- ۱۰ به داستان «حضرت خضر (ع)» و چشمۀ آب حیات تلمیح دارد و دارای دو تشبیه است: ۱۱ گرت چون عقیق آبی هست. ۱۲ بادیه عشق (تشبیه عشق به بادیه (صرحا))

- ۱۳ به داستان «حضرت یوسف و زلیخا» تلمیح دارد و دارای دو تشبیه است: ۱۴ ما چون زلیخا مشریبان تلاش قرب نداریم تشبیه ما به یعقوب

- ۱۵ به داستان عاشقانه «فرهاد و شیرین» تلمیح دارد و دارای دو تشبیه است: ۱۶ چو فرهاد تیشه فرسودن تیشه تیشه فرسودن فرهاد به بازیجه طفانه ۱۷ واژه «طومار» در هر دو مصراع این بیت در معنای یکسان «نامه، کتاب، دفتر و ...» به کار رفته است.

جناس تام (همسان) در سایر گزینه‌ها:

- ۱۸ میری (امیر و پادشاه هستی)، میری (می‌میری)
 ۱۹ دوش (شب گذشته)، دوش (کتف و شانه)
 ۲۰ چنگ (نوعی ساز)، چنگ (پنجه دست)
 ۲۱ واژه «چنگ» در هر دو مصراع در معنای «نوعی ساز و آلت موسیقی» به کار رفته است.

۱ بازگردانی ایات:

- ۱) قضاکشور تدبیر را زیر و زیر سازد ... (حرف «را»: نشانه مفعول)
 ۲) عمر سبک‌جولان سبب غفلت ما شده است (حرف «را»: فک اضافه)
 ۳) سفر جان غافل در چاردیوار تن است (حرف «را»: فک اضافه) / منزل پای خواب‌آلوده، کنار دامن است
 ۴) دل طبعان از بهر تماشا می‌دود (حرف «را»: فک اضافه)

۲ بازگردانی ایات:

- ۱) افتادگی طفل، مانع از دویدن نیست ... (را: نشانه فک اضافه)
 ۲) شکم کسی به نان طمع سیر نگشته است ... (را: نشانه فک اضافه)
 ۳) کردگار به ولی تو پاداش دهد ... / روزگار به عدوی تو بادافره دهد (را: حرف اضافه)
 ۴) سخن من به نهایت و فک من به پایان رسید.
 ۵) نوع حرف «را» در گزینه‌های ۱، ۲ و ۳ فک اضافه و در بیت ۶ گزینه (۴) نشانه مفعول است.

۳

- ۱) ترکیب وصفی: هیچ‌کس / ترکیب اضافی: لب من - قبح می - ابنای روزگار
 ۲) ترکیب وصفی: هزار دشمن / ترکیب اضافی: قصد هلاک - هلاک من - دوست من
 ۳) ترکیب وصفی: آن کو - آواز پیپایی - یکسو / ترکیب اضافی: طوف کعبه - کعبه کو - گوش هوش - هوش من (هوشم)
 ۴) ترکیب وصفی: ندارد / ترکیب اضافی: چشم (چشم من) - سرم (سر من) - اندیشه‌ام - طوفان من

۴ جایه‌جایی صفت و موصوف در سایر گزینه‌ها:

- ۱) زنگاری چند چند زنگار
 ۲) روزی دو دو روز
 ۳) شیرین صنم صم شیرین
 ۴) اگر لطف او او قرین حال بگردد همه ادب‌های اقبال می‌گردد.

۵ مضاف‌الیه صفت

- ۱) آن سری بلند است که او آن را بلند بخواهد و آن دلی نزند است که او آن را مسنند
 ۲) وضع عالم را به ترتیبی نهاده که نه یک مو بیش باشد و نه کم.

- ۳) مضاف‌الیه صفت
 ۴) اگر به خرد روشنایی نبخشد تا اید در تیره‌زایی بماند.

- ۵) اگر حرف «تا» بین دو زمان و مکان باشد، حرف اضافه است، در
 ۶) غیر این صورت حرف ربط است.

شاعر دلیل بارش باران را بدعهدی ایام و گریه کردن ابر به حال گل‌ها می‌داند.

۱ باران همه بر جای عرق می‌چکد از ابر

پیداست که از روی لطیف تو حیا کرد

شاعر دلیل بارش باران را حیای ابر از چهره یار و عرق کردن ابر می‌داند.

۲ تویی بهانه آن ابرها که می‌گریند

بیا که صاف شود این هوای بارانی

شاعر دلیل بارش باران را گریستن ابرها از دوری یار می‌داند.

همان طور که دیدید تمام دلایل غیرواقعی و ساخته ذهن شاعرند.

۳ پیش دهنست پسته ز تنگی زده لاف

زان است که هر کس دهنش پاره کند

علت شکستن پسته و خوردن هسته آن این است که پسته ادعای کوچکی

دهان در مقابل یار کرده است.

۴ دقت داشته باشید که گاهی دلیل آورده می‌شود، ولی دلیل واقعی

است و شاعرانه نیست:

حافظ افتادگی از دست مده زان که حسود

عرض و مال و دل و دین در سر مغرورسی کرد

ای حافظ تواضع خودت را از دست مده؛ زیرا که حسود آبرو و مال و دین خود

را به خاطر غرور از دست می‌دهد.

همان طور که می‌بینید دلیل ذکر شده تخیلی و غیرواقعی نیست.

۵ وجود: از آن، زان که - زیرا، تا، می‌تواند نشانه‌ای برای حسن تعلیل

باشد، ولی دلیل کافی نیست.

۶ سایه بالای آن سرو از سر من کم مباد

زان که بر من رحمتی از عالم بالاست این

در مثال بالا «زان که» آمده است، اما حسن تعلیل وجود ندارد؛ چون دلیل

واقعی است و تخیلی نیست.

۶۷۹ برسی گزینه‌ها:

۱) شنیدن بو حس‌آمیزی / علت رام شدن آهوی و حشی شنیدن بوی

معشوق است. ۲) حسن تعلیل

۲) بت استعاره از یار / علت ریختن قطره‌های خون از چشم در خواب

و خیال، یار زیارو است. ۳) حسن تعلیل

۳) نوشتن قضا تشخیص / کلک قضا: تشییه / خط مشکین بر رخ یار

دعایی است که قضا برای رفع چشم‌زخم نوشته است. ۴) حسن تعلیل

مجاز ندارد. / بادگرد و خاک را در دهان یاسمن ریخته است و شاعر دلیل

آن را شرم‌ساری از نسبت دادن آن به چهره یار می‌داند.

۵) چشمئونش استعاره از یار

حل شدن شکر در آب و عرق کردن آن به سبب شرم و حیا از لب شیرین یار

۶) اغراق و حسن تعلیل و تشخیص

ج) حسن تعلیل: شاعر معتقد است مؤذن به این دلیل هنگام اذان گفتن دست بر روی گوش خود می‌گذارد که هیچ‌کس در این روزگار حرف حق را نمی‌شنود.

الف) ایهام: دور از یار: ۱ در هجران یار ۲ از یار دور باد (باشد)

ه) اغراق: مقایسه اشک فراوان خود با طوفان نوح و بزرگ‌نمایی در توصیف گریه‌های خود

۷ کنایه: «بی‌نقاب گردیدن» کنایه از آشکار شدن چهره / «آب

گردیدن» کنایه از خجالت کشیدن

تضاد: آب و آتش

استعاره: آتش از عرق شرم آب گردیده است. (تشخیص)

حسن تعلیل: دلیل شرمندگی آتش (یا خاموش شدن آتش)، نمایان شدن چهره زیبای یار دانسته شده است.

۸ ج) ایهام: دور از تو ۱ در هجران تو ۲ از تو دور باد!

الف) حسن تعلیل: شاعر دلیل سرخی لب یار را خوردن خون عاشقان دانسته است. / د) تلمیح: اشاره دارد به داستان عشق فرهاد و خسرو به شیرین / ب)

تشبیه: نسیم سر زلف یار به دم جان‌بخش مسیح و بنانگوش سیمین یار به ید بیضای حضرت موسی (ع) تشبیه شده است.

۹ ب) تشبیه: بُت غرور (اضافهً تشبیه‌ی)

ه) تشخیص: لبخند بی‌هنگام صبح

الف) حسن تعلیل: شاعر دلیل سیاه بودن مردمک چشم خود را سوگواری برای عزیزان خود می‌داند.

ج) کنایه: «دست‌بسته بودن» کنایه از گرفتار بودن / «وا نشدن گره» کنایه از حل نشدن مشکل / «دست حاجت دراز کردن» کنایه از اظهار نیاز کردن

د) جناس تام: تاب (طاقة) و تاب (پیچ و شکن زلف)

۶۸۰ برسی گزینه‌ها:

۱) حسن تعلیل ندارد. دلیلی که ذکر شده واقعی است: امیدوارم که سایه قامت شما از سر من کم مباد؛ زیرا که آن رحمتی از جانب حق است.

۲) علت برخاستن ابر از سر دریا رساندن خبر چشم اشکبار من به ابر است.

۳) صدای شکستن چوب، ناله از درد جدایی است.

۴) اگر روی تو را به همه نشان دادم، دلیلش آن است که چهره تو همچون قبله‌ای است که باید به همه نشان داد.

حسن تعلیل:

در لغت به معنای دلیل خوبه، اگه شاعر یا نویسنده‌ای برای یک پدیده واقعی دلیل غیرواقعی و تخیلی بیاورد، می‌گوییم از حسن تعلیل استفاده کرده. برای

۵ بارش باران یک پدیده واقعی است و شاعرها با تخیل متفاوت دلیل این پدیده را چیز دیگری می‌داند.

۶) رسم بدعهدی ایام چو دید ابر بهار

گریه‌اش بر سمن و سنبل و نسرین آمد

۶۹۱ **مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۳):** طی سختی‌های راه عشق

با رهبری پیر و مرشد

مفهوم سایر گزینه‌ها:

- (۱) طلب عنایت یار برای تحمل سختی‌های راه عشق
- (۲) تقاضای یاری از خداوند برای نابودی دشمنان و کافران
- (۴) سختی‌های راه عشق موجب هدایت و راهبری است.

۶۹۲ **مفهوم بیت سؤال غفلت و اقدام نکردن است و مفهوم مقابل آن**

آگاهی و اقدام است

- (۱) برخاستن صدای طبل سفر
- (۳) غفلت

(۴) آتش عشق تو موجب خموشی و سکوت من است

۶۹۳ **مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۲):** عبور از سختی‌ها و مشکلات

(۱) آماده سفر بودن

(۳) ترک خودی با شراب عشق

(۴) مدت‌هاست که عشق تو من را بی قرار کرده

۶۹۴ **سیاهپوش بودن کعبه (توصیف ظاهر)**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

سوگواری کعبه در داغ ممدوح یا به دلیل دوری از او

۶۹۵ **اغراق در بخشندگی بی حد ممدوح**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

روزی رسانی خداوند و فraigیر بودن نعمت و رحمت او

۶۹۶ **زودگذر بودن خوش‌اقبالی و شکایت نکردن از بخت بد**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

روی آوردن بخت و اقبال و فرارسیدن زمان شادی و نشاط

۶۹۷ **تصویف طبیعت و زیبایی جلوه‌های آفرینش (فصل بهار)**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

اظهار شادمانی به دلیل فرارسیدن دوران سعادت و خوشبختی

۶۹۸ **معانی درست و اژگان:**

(الف) هلا: آلا، ای؛ لفظی برای تنبیه و آگاه کردن یا ترغیب دیگران برای شتاب

در کاری یا سرزنش برای ترک فعلی.

(د) مدار: جای دور زدن و گردیدن

۶۹۹ **معنای درست و اژه:**

جوشن: زره، لباس جنگی

۷۰۰ **واژه «عرش» در گزینه (۱) در معنای «تخت و سریر» و در سایر**

گزینه‌ها به معنای «آسمان و فلک» به کار رفته است.

۷۰۱ **واژه «زم» در گزینه (۳) در معنای «جراحت» است و در سایر**

گزینه‌ها در معنای «ضربه» به کار رفته است.

۶۸۱ **وزن مصراع گزینه (۴) با گزینه‌های دیگر متفاوت است (بر وزن لا حول و لا قوة الا بالله» نیست)؛ به عبارت دیگر، اولین هجای هر مصراع رباعی دارای سه واج (صامت + مصوت کوتاه + صامت) یا دو واج (صامت + مصوت بلند) است، اما هجای آغازین گزینه (۴) دارای دو واج (صامت + مصوت کوتاه) است (م / نز...).**

۶۸۲ **واج‌آبی: تکرار واج «س» / تلمیح :**

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) حسن تعليل: دليل برخورد موج دریا به ساحل (خاشاک)، دردمندی آن

(دریا) دانسته شده است. / تشخيص: سینه موج دریا و درد داشتن موج

(۲) تشبیه: پیاله خورشید، شبشه دل / کنایه: «خون در دل کسی کردن» کنایه از رنجاندن کسی، «شکستن دل کسی» کنایه از آزدین کسی

(۴) استعاره: سمند در مصراع دوم (استعاره از نفس) / جناس: جان و هان

۶۸۳ **مفهوم مشترک سؤال و گزینه (۲):** ضرورت اشتیاق و همت برای رسیدن به سرزمین قدس

مفاهیم سایر ابیات:

(۱) شوق دیدار و تلاش برای رسیدن به کوی یار (وجود حق)

(۳) لزوم کمک گرفتن از عقل و خرد برای غلبه بر دشمنان

(۴) ادعای عارفانه شاعر مبنی بر پاکی وجود او

۶۸۴ **شریط آشناگردانیدن یار و مأتوس شدن با او، خالی کردن دل از اغیار و بیگانگان است.**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها: ناخستنی شاعر از تجاوز و حضور بیگانگان در خاک وطن و توصیه به بیگانه ستیزی و ایستادی در برابر دشمنان

۶۸۵ **میهن دوستی و افتخار به سرزمین ایران**

مفهوم مشترک سایر ابیات: دعوت به مبارزه و پیکار با دشمن

۶۸۶ **دعوت به بیگانه پرستی و کسب معنویت**

مفهوم مشترک سایر ابیات: دعوت به آمادگی برای پیکار و مقابله با دشمن

۶۸۷ **ناراحتی شاعر از بی‌وفایی یار و گریه برحال خود که او را مدتی در چشم خود جای داده است.**

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها: ننگ‌آور دانستن حضور بیگانگان در وطن و

دعوت به بیگانه ستیزی

۶۸۸ **نکوهش بانگ بی موقع زنگ کاروان؛ به دلیل آن که موجب آگاهی راهنمای می‌شود.**

مفهوم مشترک بیت صورت سؤال و ابیات مرتبط: ضرورت آمادگی برای سفر

و توصیه به پرهیز از درنگ و غفلت

۶۸۹ **تسليم شدن در برابر سرنوشت**

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: تأثیر همت بلند به اوج رسیدن

۶۹۰ **به شوق یار آهنگ سفر کردن**

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: مقاومت کردن با جان در راه

سختی‌ها و از پا ننشستن

۷۱۲ افسرد (بن ماضی) + ه افسرده (صفت مفعولی)

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) گذر (بن مضارع) + ان گذران (صفت فاعلی)

(۲) جوی (بن مضارع) + ا نویا (صفت فاعلی)

(۴) ناز (بن مضارع) + نده نازنده (صفت فاعلی)

۷۱۳ دیدار: دید (بن ماضی) + ار اسم

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) کردگار: کرد (بن ماضی) + ار صفت فاعلی

(۳) گزنده: گز (بن مضارع) + نده صفت فاعلی

(۴) شتابان: شتاب (بن مضارع) + ان صفت فاعلی

۷۱۴ صفت‌های مفعولی: شکسته، بریده / صفت فاعلی: —

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) صفت فاعلی: تازان / صفت مفعولی: فرستاده

(۳) صفت فاعلی: سوزان / صفت مفعولی: سوخته

(۴) صفت فاعلی: روان / صفت مفعولی: خشکیده

۷۱۵ صفت فاعلی (بن مضارع + ا) از هیچ‌کدام از مصادرهای گزینه (۲)

ساخته نمی‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) دار، خوانا، گیرا، شنوا (۳) جویا، روا، بینا، پذیرا (۴) دانا، کوشان، گذرا، رها

۷۱۶ شنیدن شنوا / خواندن خواننا / رفتن روا

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) کوشیدن کوشان / دانستن دانا / خواستن —

(۳) بربدن نشستن / آمدن —

(۴) رسیدن رسا / خوابیدن آسودن —

۷۱۷ واژه‌های گزینه (۱) تماماً «صفت» و واژه‌های سایر گزینه‌ها،

(اسم) هستند.

تمامی واژه‌های چهار گزینه به جز سه واژه «دستار، پندار و سپیدار»،

«وندی» محسوب می‌شوند.

۷۱۸ صفت تعجبی: چه / صفت مطلق: جان‌کاه

صفت بیانی: سخت / صفت اشاره: این / صفت میهم: همه

صفت بیانی: عزیز / صفت نسبی: ابدی

۷۱۹ برف سیمین / آب آتش‌گون / نسیم سرد / نسیم کوهستانی (۴)

ترکیب وصفی)

ترکیب‌های وصفی سایر گزینه‌ها:

(۱) همت مردانه / تیر سبک رو (۲ مورد)

(۳) مرأت روحانی / معبود جسمانی / اسم یزدانی (۳ مورد)

(۴) پسته خندان / خنده خشک / خنده نهانی (۳ مورد)

۷۰۲ املای درست واژه:

غالب (چیره) قالب (کالبد)

۷۰۳ املای درست واژه‌ها:

بی‌نذیر بی‌نظیر / خار (تبیغ) خوار (بی‌ارزش)

۷۰۴ املای درست واژه‌ها در سایر گزینه‌ها:

(۱) منصب (گماشته شده) منسوب (نسبت داده شده)

(۳) ارش عرض

(۴) هول (ترس) حول (توانایی و قوت)

۷۰۵ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) سفر صفر (ماه)

(۲) حضر حذر / حضر: ماندن، حذر: دوری کردن

(۴) نعمات نعمات

۷۰۶ غلطهای املایی: رذالت، طبع، اصرار

۷۰۷ خنده (بن مضارع) + ه (وند) خنده

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) شکست (بن ماضی) + ه (وند) شکسته

(۲) پراکند (بن ماضی) + ه (وند) پراکنده

(۳) آفرید (بن ماضی) + ه (وند) آفریده

۷۰۸ واژه «شکوفه» در گزینه (۱) طبق الگوی «بن مضارع + ه» ساخته

شده و «اسم» است، اما واژه‌های «بریده، سوخته، کنده» در گزینه‌های (۲)،

(۳) و (۴) طبق الگوی «بن ماضی + ه» ساخته شده و «صفت مفعولی» هستند.

۷۰۹ در این گزینه واژه‌های «روشن» و «عالی» صفت «مطلق» هستند

و صفت نسبی به کار نرفته است

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) صفت مطلق: عزیز / صفت نسبی: کنعانی

(۲) صفت مطلق: زیرک / صفت نسبی: کودکانه

(۴) صفت مطلق: سیاه / صفت نسبی: زرین

۷۱۰ رفتن: روا، رونده، روان / گذشت: گذرا، گذرنده، گذران / جستن:

جویان، جوینده، جوینان

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) خوردن: خورنده، خوران، خورا / شنیدن: شنوا، شنونده / ریختن: ریزان، ریزنده

(۳) تابیدن: تابان، تابنده، تابا / پذیرفتن: پذیرا، پذیرنده / دویدن: دوان، دونده

(۴) گفتن: گویا، گوینده، گویان / دیدن: بینا، بیننده / پرسیدن: پرسان، پرسنده

۷۱۱ سوختن سوزان / گداختن گدازان / خروشیدن

خروشان / اگریختن گریزان / جوشیدن جوشان / دویبدن دوان /

خندیدن خندان / گریستان گریان / شتافتن شتابان /

(۹) موردن (۹ مورد)

بررسی گزینه‌ها: ۱۳۶۴

- (۱) تبیغ هجر ← تشبیه / وصل ≠ هجر ← تضاد
- (۲) به زنخدان ← تشبیه / به - به (خوب - میوه) ← جناس همسان (تام)
- (۳) خدنگ غمزه ← تشبیه / سپر انداختن عقل ← کنایه و تشخیص (استعاره) / ناوک ← استعاره از نگاه
- (۴) پیاله ← مجاز از شراب / استعاره ندارد.

بررسی موارد: ۱۳۶۵

- الف) درختی خشک را مانم ← تشبیه
- ب) چشم جان ← اضافه استعاری (تشخیص)
- ج) علت این که گل لاله همچون جام شراب است، پی‌بردن به بی‌وفایی دنیا است. ← حسن تعلیل
- د) سر ← مجاز از فکر
- ه) آتش ← استعاره از عشق
- ۲ واژه‌های «زیادتر» و «تازیانه» در نقش «مسند» به کار رفته‌اند.

در بیت گزینه (۱) واژه «منبع» مسند است. در گزینه‌های دیگر «مسند» وجود ندارد.

گروه مسندی: دستخوش تصادف و انفاق است.
هسته

بررسی سایر گزینه‌ها: ۱۳۶۸

- (۲) اکنون که نمودی و دل ما را ربودی
- (۳) عشق تو به گوش دل من گفت
- (۴) اگر دل با غم عشق سازگار آید

بررسی گزینه‌ها: ۱۳۶۹

- (۱) بار غم - غمت - دل من - دل من - دل من (۵)
- (۲) عشقِ تو - مایه جنون - جنون دل - دل من - حسن رخ - رخ تو - خون دل - دل من (۸)

(۳) بینیادی اوضاع - اوضاع گردون - عشق من - دیدارت (۴)

(۴) گوشم - قول نی - نعمه چنگ - چشمم - لعل لب - گردش جام (۶)

۳ ترکیب‌های وصفی: عینک موصوف / سربازان تیره خورده (دو مورد)
حرف ربط هم‌پایه‌ساز: «و» در سه مورد (قلا کردم و - درآوردم و ... - بگذارم و ...)

حرف ربط وابسته‌ساز: که، که (دو مورد)

۴ مفهوم بیت سؤال «تقابل عشق با عقل» است و این مفهوم در گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳) تکرار شده است.

گزینه (۴): معرفت او بی‌شمار است و قابل اندازه‌گیری نیست.

مفهوم عبارت سؤال: صحبت کردن براساس ظرفیت درک مخاطب ۱۳۵۰

بررسی گزینه‌ها:

- (۱) با هر کسی باید به اندازه فهم او سخن بگوییم.
- (۲) دوزخ را به اندازه فهم و درک تو توصیف کردن.
- (۳) تکالیف و آداب را باید بر اساس میزان قدر و فهم تعیین کنیم.
- (۴) بی‌ارزشی علم و دانش

۱ مفهوم بیت سؤال «مبازه با نفس» است و این مفهوم در گزینه‌های (۲)، (۳) و (۴) تکرار شده است.

گزینه (۱): مهار نفس در جوانی

۲ مفهوم بیت سؤال: دعوت به عدالت است.

بررسی گزینه‌ها:

- (۱) عدالت تو موجب آبادی دنیا و خرابی کاخ فتنه شد. (مدح)
- (۲) ظلم عمر جوانان را کوتاه می‌کند. ای بزرگان! به خاطر خدا به عدالت رفتار کنید. (دعوت به عدالت)
- (۳) ظلم یار عین عدل و عدالت است. (تسلیم و رضا)
- (۴) بنیان و اساس تو از عدل و داد است و بنیان عدل و داد از تو محکم گردید. (مدح)

۳ درخواست وصال یار ۱۳۵۳

۱ ۱۳۵۴ گشن (انبوه، پرشاخ و برگ) - نوند (اسب، اسب تیزرو) - صباحت (زیبایی - خوبی‌بی)

۱ ۱۳۵۵ مناسک (عبدات‌ها و آیین‌ها، جاهای عبادت)

۲ ۱۳۵۶ معنای درست و ازه‌ها:

ممد (یاری‌ساننده) / نماز پیشین (نماز ظهر) / رقعت (نامه کوتاه)

۳ ۱۳۵۷ فراق ← فراغ

۲ ۱۳۵۸ غلطهای املایی: بگذارند ← بگزارند
۱ مظاهرت ← مظاهرت

۱ ۱۳۵۹ بهر ← بحر

۲ ۱۳۶۰

۳ ۱۳۶۱ روزه: دکتر اسلامی ندوشن

۴ ۱۳۶۲ علت سکوت مرد دانا، دیدن سوختن شمع از زبانش (فتیله) است
حسن تعلیل / دوخته و سوخته ← جناس / شمعی که زبان دارد
تشخیص و استعاره / دهان دوختن ← کنایه / زبان ← استعاره از فتیله

۱ ۱۳۶۳ گزینه (۱): خرقه سوزاندن ← کنایه از نفی ریا
قلب ← ایهام ← دل / تقلیلی و دروغین

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲ دست به دست بردن ← کنایه

۳ به خاک نشاندن ← کنایه

۴ باران ← استعاره از اشک / قطره و سیل ← تضاد

۱۳۷۲ **۱ مفهوم عبارت سؤال:** «جبرگرایی و بی اختیاری» است و این مفهوم در گزینه‌های (۱)، (۳) و (۴) آمده است.

گزینه (۱): زیبایی یار جهان‌گیر شده است و با انفاق و همدلی می‌توان جهان را تسخیر کرد.

۱۳۷۳ **۲ مفهوم عبارت سؤال:** «قابل تحمل نبودن سختی‌ها» است.

بررسی گزینه‌ها:

(۱) تحمل بار سنگین

(۲) پشت «جامی» از تحمل بار دل خم‌گشت (طاقت‌فرسا بودن بار دل).

(۳) بنده چاره‌ای جز تحمل ندارد. (تسليمه)

(۴) نابرده رنج گنج می‌سیر نمی‌شود.

۱۳۷۷ **۳ مفهوم گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳) «قناعت» است.**

گزینه (۴): قناعت در این گزینه به معنای قناعت (نفي زیاده‌خواهی و حرص) نیست.

۱۳۷۸ **۱ مفهوم گزینه‌های (۱)، (۳) و (۴) «تأکید بر آزادگی» که سرو نماد آن است، اما مفهوم گزینه (۲) برتری قد یار بر سرو است.**

۱۳۷۲ **۲ مفهوم در گزینه‌های (۱)، (۳) و (۴) آمده است.**

گزینه (۲): رهایی از چاه زبان ممکن نیست.

۱۳۷۳ **۱ مفهوم بیت سؤال:** «رازداری و سکوت در راه عشق» است.

بررسی گزینه‌ها:

(۱) عشق و خموشی با هم سازگار نیستند.

(۲) همه عیوب خود را از خلق پنهان می‌کنند؛ عیوب جان را با سکوت و عیوب جسم را با لباس.

(۳) نجات و رستگاری در سکوت است.

(۴) توصیه به سکوت و رازداری

۱۳۷۴ **۲ مفهوم عبارت سؤال «ایثار و از خود گذشتگی است»، همچون گزینه (۲).**

بررسی گزینه‌ها:

(۱) این آزادی از زنجیر را نمی‌خواهد و آن جدایی از فتراک یار را نمی‌جويد.

(۲) جان را در راه جانان بخشیدن (ایثار)

(۳) رهایی از فراق یار ممکن نیست. / طلب یار

(۴) همه به فکر رهایی خویش هستند، ولی من همواره به دنبال گرفتار شدن در عشق یار هستم.